

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΕΛΛ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
ΚΛΑΔΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ και ΤΑΞΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ/ΤΜΗΜΑ 3^ο
Π. Κανελλοπούλου 4 - 101 77 ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνο :210 6919069-Fax: 210 6990827
Αρμόδιος :Α/Υ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ Νίκ
E-mail : adeusect@mopo.gr

ΕΠΕΙΓΟΝ -ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

Αθήνα, 27 -9 -2007

ΠΡΟΣ :
Ευρωπαϊκή Επιτροπή/
Γενική Δ-νση Δικαιοσύνης,
Ελευθερίας και Ασφάλειας/
Τμήμα Μετανάστευσης και Ασύλου
ΚΟΙΝ.:
Υπ. Εξωτερικών/Γ4 Δ-νση

Αριθμ. Πρωτ.: 4554/5 - 583339 .

ΘΕΜΑ : «Πράσινη Βίβλος σχετικά με το μέλλον του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου».

ΣΧΕΤ.: COM(2007) 301 τελικό από 6-6-2007 έγγραφό σας.

Σε απάντηση των ερωτημάτων του ανωτέρω σχετικού σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα κατά αντιστοιχία Κεφαλαίων :

2.- ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

2.1 Διεκπεραίωση αιτήσεων ασύλου

Η δημιουργία ενός Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου (ΚΕΣΑ) απαιτεί όχι μόνο την καθιέρωση κοινών και εναρμονισμένων νομικών πλαισίων, αλλά και μια συνεπή πρακτική τους εφαρμογή σε ολόκληρη την Ε.Ε.. Το επίτευγμα ενός αποτελεσματικού συστήματος ασύλου δεν είναι μόνο θέμα διαδικασιών αυτών καθ αυτών. Αυτό που είναι δυσκολότερο να επιτευχθεί είναι η δημιουργία ενός συστήματος των εγγυήσεων μέσα στη διαδικασία ασύλου, που να στηρίζει τις διεθνείς αρχές (Συνθήκη της Γενεύης κλπ), και ενός εσωτερικού μηχανισμού που να ελέγχει και να εξασφαλίζει το σεβασμό αυτών των εγγυήσεων.

Εφόσον διατηρούνται τα εθνικά συστήματα ασύλου και πριν οποιαδήποτε ενιαία διαδικασία στην Ε.Ε. προβλεφθεί περαιτέρω, είναι ζωτικής σημασίας να ενισχυθεί η ικανότητα και η τεχνογνωσία σε εθνικό επίπεδο. Αυτό σημαίνει ότι το ζήτημα της πρακτικής συνεργασίας, και της δημιουργίας εξειδίκευσης εντός της Ε.Ε. γίνονται ύψιστης σημασίας. Εξετάζοντας τις ποικίλες και μεγάλες διαφορές μεταξύ των Κρατών Μελών (στα επίπεδα ικανότητας, κοινωνικής ευημερίας, οικονομικής δυνατότητας, πολιτικών και κοινωνικών ενδιαφερόντων, γεωγραφικών παραγόντων), τα συστήματα ασύλου πρέπει να στηριχτούν σε αυτό που θεωρείται κοινό ζητούμενο, το οποίο θα στηρίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η πρακτική συνεργασία και η δημιουργία εξειδίκευσης είναι κυρίας αξίας και πρέπει : α') Το προσωπικό που ασχολείται με θέματα ασύλου στα Κ/Μ να αποτελείται

από πρόσωπα που επιλέγονται προσεκτικά και διορίζονται αποκλειστικά για αυτόν το σκοπό. β') Τα πρόσωπα αυτά εκπαιδεύονται στις κατάλληλες δομές, το ιδανικότερο σε επίπεδο Ε.Ε. γ') Οι βασικές πληροφορίες για τις χώρες ή περιοχές προέλευσης/καταγωγής να μοιράζονται συνεχώς και μέσω κοινών δικτύων πληροφοριών. δ') Η λήψη αποφάσεων (αξιολόγηση των αξιώσεων) να γίνεται κατά τρόπο συνεπή, όσον αφορά στο αντικειμενικό στοιχείο της εξέτασης κατ' αντιπαράσταση και να καθιερωθεί βάση δεδομένων για τις αποφάσεις και ειδικότερα για το σκεπτικό των αποφάσεων, προκειμένου να διασφαλιστούν η δικαιοσύνη, η διαφάνεια και η αποδοτικότητα.

Λαμβάνοντας υπόψη τον όγκο και τις πιέσεις που αντιμετωπίζουν συγκεκριμένες χώρες στην Ε.Ε., πρώτιστα εκείνες που αποτελούν μέρος των εξωτερικών συνόρων του εδάφους της Ε.Ε., η διαλογή (screening) και ο σωστός προσδιορισμός και καταγραφή των αιτούντων άσυλο στους συνοριακούς ελέγχους ή στο αρχικό στάδιο υποδοχής, είναι πολύ σημαντικά ζητήματα. Κατ' αρχήν, στις χώρες που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες πιέσεις, όπως η Ελλάδα, οι διαδικασίες στα σύνορα πρέπει να ενισχυθούν με κατάλληλο προσωπικό και εμπειρία. Ο εντοπισμός των αναγκών είναι απαιτητική και προσεκτική διαδικασία, ιδιαίτερα για τις ευάλωτες ομάδες ατόμων (τραυματισμένοι αιτούντες άσυλο, θύματα βασανιστηρίων, ασυνόδευτοι ανήλικοι), επειδή συχνά οι αφίξεις ομάδας ή μάζας στα σύνορα της ΕΕ φορτώνουν συνεχώς τις ήδη επιβαρυνόμενες δομές ελέγχου και υποδοχής. Επίσης, είναι δύσκολο να προσδιοριστούν τα ακριβή στοιχεία κάθε περίπτωσης, είτε πρόκειται για ζητήματα διεθνούς προστασίας, είτε για περιπτώσεις μη επαναπροώθησης (non-refoulement), είτε περιπτώσεις οικογενειακής ενότητας, είτε για ευαίσθητες περιπτώσεις που αξίζουν ιδιαίτερης προσοχής, πολλές φορές επειδή το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν παρέχει ικανοποιητικές πληροφορίες στις αρχές ή έχει άλλες προθέσεις (δευτεροβάθμια μετακίνηση εντός της Ε.Ε.). Τα Κ/Μ πρέπει να έχουν τα μέσα και τις μεθόδους να αξιολογούν την κατάσταση κάθε περίπτωσης μέσω της απαραίτητης διανομής εμπειρίας και πληροφοριών.

Επιπρόσθετα, η παροχή κατάλληλων εγγυήσεων σχετικά με την πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου είναι μεγάλης σπουδαιότητας. Μια από αυτές τις εγγυήσεις είναι η βελτίωση, σε ολόκληρη την ΕΕ, του τύπου πληροφοριών και νομικής βοήθειας που παρέχονται στους νεοαφικνουμένους.

2.2. Συνθήκες υποδοχής των αιτούντων άσυλο

Οι διαφορές μεταξύ των συστημάτων υποδοχής στις χώρες της Ε.Ε. οδηγούν στις καταστάσεις «πόλου έλξης» και γι' αυτό η εναρμόνιση των προτύπων αυτών είναι πολύ σημαντική. Οι μεγάλες διαφορές στην κοινωνική σφαίρα που υπάρχουν αυτή την περίοδο μεταξύ των Κ/Μ, λόγω των οικονομικών διαφορών και των δυνατοτήτων, οδηγούν σε σοβαρές αποκλίσεις στη μεταχείριση των αιτούντων άσυλο σε ολόκληρη την Ε.Ε. και είναι τελικά η αιτία για μια σειρά ζητημάτων : Δευτεροβάθμιες μετακινήσεις, επιβάρυνση των πολλών και διαφορετικών συστημάτων ασύλου. Οι διαφορές πρέπει σίγουρα να περιοριστούν στην παροχή επαρκών υλικών όρων υποδοχής (κατοικία, τρόφιμα, πρόσβαση στην ιατρική φροντίδα). Η εκπλήρωση των βασικών αναγκών επιβίωσης αποτελεί την αρχική αιτία, σύμφωνα με την εμπειρία της Ελλάδας, για το σύγχρονο φαινόμενο «asylum

shopping». Ιδιαίτερα όσον αφορά στην κατοικία, πρέπει να αποτελέσει άμεση προτεραιότητα της Ε.Ε., η καθιέρωση του αριθμού των κέντρων υποδοχής που πρέπει να λειτουργούν ανά συγκεκριμένο Κ/Μ και με ποιους κανονισμούς λειτουργίας.

Τα κέντρα υποδοχής, οι διοικητικές αρχές τους και ο τρόπος λειτουργίας τους πρέπει να είναι εναρμονισμένος, προκειμένου να παρασχεθεί το ίδιο επίπεδο υπηρεσιών, είτε για την προοπτική μιας βραχυπρόθεσμης παρουσίας ή για την προοπτική της μακροπρόθεσμης διαμονής στην Ε.Ε. Η διάρκεια και οι συνθήκες παραμονής σε αυτά τα κέντρα υποδοχής πρέπει επίσης να γίνουν ομοιόμορφες.

Το ζήτημα της πρόσβασης στην αγορά εργασίας είναι περίπλοκο και συνδέεται με πολλούς οικονομικούς και χρηματικούς παράγοντες που έχουν επιπτώσεις σε κάθε Κ/Μ (ποσοστό ανεργίας, επίπεδα οικονομικής ανάπτυξης, τομείς της βιομηχανικής ή άλλης ανάπτυξης, κλπ.). Ενώ αυτό το ζήτημα θα έπρεπε να εξεταστεί, ως προς την εναρμόνισή του, κατά τρόπο πολύ συνολικό, μερικά ζητήματα θα μπορούσαν να προσεγγιστούν περαιτέρω και αυτά θα ήταν : α') Η γλωσσική ικανότητα, β') ο προσδιορισμός ή η δημιουργία των δεξιοτήτων και γ') οι εθνικές δομές εξετάζοντας την ανεργία συνολικά.

Ωστόσο, η οποιαδήποτε περαιτέρω εναρμόνιση των εθνικών κανόνων που ρυθμίζουν την πρόσβαση των αιτούντων άσυλο στην αγορά εργασίας, στο πλαίσιο ενός Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου, θα πρέπει να σέβεται και να λαμβάνει υπόψη της τις ιδιαιτερότητες που χαρακτηρίζουν τη συγκεκριμένη αγορά σε κάθε Κ/Μ της Ε.Ε. ξεχωριστά.

Η θέση μας αυτή έχει ως στόχο την αποφυγή προβλημάτων, τα οποία μπορεί να προκύψουν από την επιβολή μιας ενιαίας διαδικασίας πρόσβασης την αγορά εργασίας για τη συγκεκριμένη κατηγορία υπηκόων τρίτων χωρών, η οποία δεν θα βασίζεται σε δεδομένα, όπως το ποσοστό της ανεργίας σε συγκεκριμένους τομείς και οι ανάγκες της εθνικής οικονομίας σε εργατικό δυναμικό. Τέτοια προβλήματα μπορεί να είναι η αύξηση της ανεργίας και η εμφάνιση ανεξέλεγκτων ροών αιτούντων άσυλο προς τη χώρα μας.

2.3. Παροχή προστασίας

Η επικουρική προστασία δείχνει όσο περνά ο χρόνος να γίνεται η μορφή διεθνούς προστασίας που θα επικρατήσει στην Ευρώπη (προστασία σχετική με περιβαλλοντικούς παράγοντες, εσωτερικές συγκρούσεις, λόγω της ένδειας κλπ.). Για λόγους υποστήριξης της ακεραιότητας της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 και τον καθορισμού του πρόσφυγα, είναι εξαιρετικά σημαντικό τα κριτήρια για τη χορήγηση των επικουρικών μορφών προστασίας να διακρίνονται σαφώς από εκείνους που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της ως άνω Σύμβασης. Αυτό όχι μόνο επειδή υφίσταται διαφορετικό νομοθετικό πλαίσιο για την προστασία προσφύγων, αλλά και επειδή είναι σημαντικό τόσο για τα συστήματα εθνικής νομοθεσίας, όσο και για τη διατήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ευρώπη, να διατηρηθεί η διάκριση μεταξύ του προσώπου που έχει το φόβο δίωξης για τις πολιτικές πεποιθήσεις του και του προσώπου που φεύγει, για παράδειγμα, από μια καταστροφή λόγω πλημμυρών.

Ωστόσο, οι αποκλίσεις μεταξύ των Κ/Μ όσον αφορά στα δικαιώματα και τα οφέλη που συνδέονται με τα καθεστώτα είναι εξαιρετικά ευρείες, οι οποίες δημιουργούν πάλι τις καταστάσεις «πόλων έλξης». Πέραν από την υπάρχουσα εναρμόνιση στα πρότυπα

της ένταξης των προσφύγων και των δικαιούχων επικουρικής προστασίας, είναι δύσκολο ένα κοινό σύστημα ασύλου να είναι βιώσιμο, με δεδομένο ότι οι άνθρωποι στην ανάγκη θα συνεχίσουν να παλεύουν κατά όλων των προθέσεων των Κρατών για κατανομή των βαρών κ.λπ., προκειμένου να επιτευχθούν οι καλύτεροι όροι για τους ίδιους και τις οικογένειές τους. Η χρηματοδότηση της Ε.Ε., ενδεχομένως το Ε.Ρ.Ε., πρέπει να χρησιμοποιείται για να ενισχύσει τα περισσότερα αδύνατα Κράτη, προκειμένου να είναι σε θέση να παρέχουν ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο στους πρόσφυγες.

Η ιδέα ενός μηχανισμού της Ε.Ε. για την τήρηση της εφαρμογής των προτύπων ενός ΚΕΣΑ, πράγματι «ανεβάζει πολύ τον πήχη» και θα είναι σίγουρα ιδιαίτερης αποτελεσματικότητας, υπό τον όρο όμως ότι δεν θα δώσει τροφή στην εθνική γραφειοκρατία, αλλά θα εξουσιοδοτηθεί με αρμοδιότητες για να επεμβαίνει σε εθνικό επίπεδο. Εν τη απουσία ενός Δικαστηρίου για να παρακολουθεί τη συμμόρφωση των Κ/Μ με τη Σύμβαση του 1951, ένας μηχανισμός της Ε.Ε., με ενισχυμένες αρμοδιότητες θα μπορούσε να καλύψει μέχρι ένα σημείο αυτό το κενό.

2.4 Οριζόντια θέματα

Οι άνθρωποι που έχουν ανάγκη από προστασία είναι πιθανότερο από άλλους να έχουν δοκιμάσει τραυματικά γεγονότα. Αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη στο σχεδιασμό και την εφαρμογή των πολιτικών υποδοχής και ενσωμάτωσης. Οι ανεπαρκείς πολιτικές υποδοχής καθώς επίσης και ενσωμάτωσης μπορούν να επιδεινώσουν ή να παρατείνουν τα αποτελέσματα του τραύματος. Είναι σημαντικό να προωθηθεί η συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων Αρχών για τη μετανάστευση και το άσυλο και των αρμοδίων απόμων για την υγειονομική περίθαλψη, την ευημερία των παιδιών και των ηλικιωμένων. Οι υπηρεσίες για τους αιτούντες άσυλο και τους δικαιούχους της διεθνούς προστασίας να παρέχονται με τη βοήθεια διαπολιτισμικών μεσολαβητών και διερμηνέων. Οι εθνικές δυνατότητες να μπορούν να ανταποκρίνονται στις καταστάσεις ευπάθειας που ποικίλλουν και γενικά πρέπει να γίνουν πιο ευαίσθητες λόγω της κατάστασης των προσώπων που έχουν ανάγκη από διεθνή προστασία.

Όσον αφορά την κοινωνική ένταξη και συγκεκριμένα τη διαδικασία πρόσβασης στην αγορά εργασίας, πρέπει οι αιτούντες άσυλο να κατέχουν άδεια εργασίας αφού έχει προηγηθεί έρευνα της αγοράς εργασίας, ώστε να διαπιστωθεί αν υπάρχουν θέσεις εργασίας που μπορούν να καταληφθούν από αυτούς και ομοίως οι δικαιούχοι διεθνούς προστασίας να κατέχουν άδεια εργασίας, θεωρώντας ότι η δυνατότητα που τους δίνεται να εργάζονται, συμβάλλει ουσιαστικά στη διαδικασία ένταξής τους στο κοινωνικό περιβάλλον.

3.- ΕΦΑΡΜΟΓΗ - ΣΥΝΟΔΕΥΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Η πρακτική συνεργασία που έχει πραγματοποιηθεί στα πλαίσια των Επιτροπών Επαφών και της Ο. Ε. «EURASIL», έχει επιτρέψει την ανταλλαγή εμπειριών και πρακτικών. Εντούτοις, αυτά τα φόρα έχουν περιοριστεί γενικά στην ανταλλαγή πληροφοριών, χωρίς μια σαφή εξουσιοδότηση να επεξεργαστούν συνεπέστερες προσεγγίσεις και υψηλότερα πρότυπα της ποιότητας. Οι πρωτοβουλίες για να ευθυγραμμιστεί η πολιτική και η πρακτική πρέπει να υποστηριχθούν, αλλά πρέπει να

παραμείνουν στις καλύτερες πρακτικές προστασίας, σύμφωνα με τα διεθνή νομικά πρότυπα.

Η ανάπτυξη μιας φιλικής προς το χρήστη κοινής βάσης δεδομένων- πληροφοριών για τις χώρες καταγωγής των αιτούντων (C.O.I.) θα ήταν ένα σημαντικό βήμα προς την εναρμόνιση της βάσης για τη λήψη απόφασης. Η συνεργασία μέσω των κοινών αποστολών από διάφορα κράτη μέλη που θα έχουν ως συνέπεια κοινές εκθέσεις C.O.I., μπορεί να αποβεί πολύ χρήσιμη. Στη συνέχεια, κοινές αναλύσεις και ερμηνεία των πληροφοριών που συλλέγονται από τα κράτη μέλη θα προωθήσουν τη μεγαλύτερη εγκυρότητα για συγκεκριμένα ομάδες και ζητήματα.

Η ανάπτυξη προγραμμάτων κατάρτισης για κοινή κατάρτιση των συνοριοφυλάκων, των διερμηνέων, το προσωπικό στις εγκαταστάσεις υποδοχής, νομικής ενίσχυσης και άλλων που περιλαμβάνονται στη διαδικασία ασύλου, θα μπορούσε επίσης να έχει μεγάλη προστιθέμενη αξία.

Ένα Ευρωπαϊκό Γραφείο υποστήριξης ασύλου θα μπορούσε να διαδραματίσει πολύτιμο και ενισχυτικό ρόλο. Θα μπορούσε να βοηθήσει με τη συγκέντρωση των πληροφοριών για τις πρακτικές των κρατών μελών και την ανάπτυξη των ενεργειών για να βοηθηθούν τα κράτη μέλη στην εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους. Το Ευρωπαϊκό αυτό Γραφείο όμως να μην έχει κανονιστικές ή επίσημες αρμοδιότητες ελέγχου. Θα μπορούσε να προσφέρει διάφορες διοικητικές υπηρεσίες, μαζί με μερικές σαφώς καθορισμένες και συμφωνηθείσες ουσιαστικές λειτουργίες υπέρ του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου, όπως πχ. παροχή διοικητικής υποστήριξης και συντονισμό για την Ο. Ε. «EURASIL» και τις Επιτροπές Επαφής, να προσδιορίζει και να αναλύει τους λόγους για τις αποκλίσεις που δεν είναι αποδεκτές στο Κοινό Ευρωπαϊκό Σύστημα Ασύλου, να αναπτύσσει προγράμματα σπουδών ενημέρωσης και κατάρτισης για τους αρμοδίους και όλους που εμπλέκονται στη διαδικασία ασύλου.

4.- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΣ ΒΑΡΩΝ

4.1. Επιμερισμός ευθυνών

Η εφαρμογή του μηχανισμού του Κανονισμού «Δουβλίνο II» στην Ευρώπη, έχει οδηγήσει σε δύσκολες καταστάσεις τόσο τους αιτούντες άσυλο, όσο και ορισμένα Κ/Μ., κυρίως λόγω της γεωγραφικής τους θέσης. Η εναρμόνιση των διαδικασιών ασύλου είναι ένας απαραίτητος όρος για το μηχανισμό Δουβλίνο II ώστε να οδηγήσει σε μια πιο ακριβοδίκαια και βιώσιμη λύση για τα πρόσωπα που εμπίπτουν στο πεδίο του. Για τις μεταβιβάσεις που πραγματοποιούνται βάσει του συστήματος Δουβλίνου και τουλάχιστον όσον αφορά τη χώρα μας, δεν είναι ισόρροπα μοιρασμένες σε σύγκριση με μη συνοριακά Κ/Μ. Τα κριτήριά του πρέπει να αναθεωρηθούν και να εμπλουτιστούν, ώστε να λαμβάνεται περισσότερο υπόψη η ιδιαίτερη κατάσταση του αιτούντος άσυλο. Αυτή η εκτίμηση δεν πρέπει να αφεθεί αποκλειστικά στη διακριτική δύναμη των Κ/Μ, αλλά η Ένωση να καθιερώσει δεσμευτικά κριτήρια (οικογενειακή ενότητα, ιατρικές ή άλλες εξαιρετικές περιστάσεις). Μετά από αυτές τις εκτιμήσεις, το σύστημα του Δουβλίνου πρέπει να συμπληρωθεί από τα μέτρα μιας δίκαιης κατανομής βαρών, η οποία θα λάβει εξίσου υπόψη τόσο τις ιδιαιτερότητες κάθε Κ/Μ, όσο και την κατάσταση και τις ανάγκες των αιτούντων άσυλο.

4.2 Οικονομική αλληλεγγύη

Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων (ERF) συμπληρώνει και δεν αντικαθιστά τους εθνικούς πόρους. Από τη μέχρι σήμερα λειτουργία του πιστεύουμε ότι θα πρέπει να αυξηθεί το ποσοστό των πόρων που διανέμονται στις εθνικές Αρχές. Το νέο Ε.Τ.Π. διανέμει 90 τοις εκατό στις εθνικές Αρχές, συγκρινόμενο με το 95 τοις εκατό στο πρώτο Ε.Τ.Π. και 93 τοις εκατό στο δεύτερο ΕRF).

Επιπρόσθετα, θα μπορούσε να δημιουργηθεί μια πλατφόρμα πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών που εφαρμόζουν τα προγράμματα του Ε.Τ.Π., και άλλων συμμετεχόντων, ώστε να διευκολυνθεί η ανταλλαγή εμπειρίας και των καλύτερων πρακτικών σε επίπεδο Ε.Ε. Οι συζητήσεις σε ένα τέτοιο φόρουμ, θα μπορούσε να διευκολυνθεί από το Ευρωπαϊκό Γραφείο υποστήριξης ασύλου.

5.- ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ

5.1 Υποστήριξη τρίτων χωρών για την ενίσχυση προστασίας

Όσον αφορά τα πειραματικά περιφερειακά προγράμματα προστασίας, στην Τανζανία, τη Λευκορωσία, τη Μολδαβία και την Ουκρανία και με την ευρεία έννοια του όρου «προστασία» θα μπορούσαν να συμμετέχουν και παράγοντες ανθρωπιστικής βοήθειας, ανάπτυξης και γενικότερα τις εξωτερικές σχέσεις. Πρόκειται για μια μακροπρόθεσμη διαδικασία που χρειάζεται συνεχή υποστήριξη.

Τα προγράμματα αυτά να υποστηρίζουν λύσεις για τους πρόσφυγες που θα αντέξουν στο χρόνο, συμπεριλαμβανομένου του εθελοντικού επαναπατρισμού. Για την αντιμετώπιση των προκλήσεων της μετανάστευσης από τρίτες χώρες, είναι κρίσιμο να αναγνωριστεί ότι τα κράτη έχουν συγκεκριμένες ευθύνες για την προστασία των αιτούντων άσυλο και των προσφύγων, οι οποίοι κινούνται συνήθως μαζί με τους οικονομικούς παράνομους μετανάστες.

5.2 Επανεγκατάσταση

Η επανεγκατάσταση πρέπει να είναι συμπλήρωμα και όχι υποκατάστατο της παροχής προστασίας στα πρόσωπα που υποβάλλουν αίτηση στην Ε.Ε ή στα σύνορά της. Στο πλαίσιο αυτό υποστηρίζουμε το θεσμό της επανεγκατάστασης μόνο σε μη υποχρεωτική βάση για τα κράτη μέλη.

Ωστόσο, για όσα Κ/Μ εθελοντικά λειτουργούν ή επιθυμούν να λειτουργήσουν μελλοντικά το θεσμό αυτό, η καθιέρωση ενός συμβουλευτικού φόρουμ θα ήταν πολύ χρήσιμη. Θα μπορούσε να δημιουργηθεί συμβουλευτική ομάδα για την ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών.

5.3 Αντιμετώπιση μεικτών μεταναστευτικών ροών στα εξωτερικά σύνορα

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να αποφασίσει τι είδους μεταναστευτική πολιτική θέλει, περιοριστική ή ανοικτή. Σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες, η Ευρώπη χρειάζεται τους μετανάστες και έτσι είναι επιτακτικό τα νόμιμα κανάλια μετανάστευσης να ενισχυθούν. Ωστόσο, η προστασία των ατόμων που έχουν τέτοια ανάγκη και

βρίσκονται σε μεικτές ομάδες μεταναστών θα μπορούσε να ενισχυθεί με την όσο το δυνατό καλύτερη εξειδίκευση και συνεχή ενημέρωση του εμπλεκόμενου προσωπικού.

5.4 Ο ρόλος της Ε.Ε. ως παγκόσμιου παράγοντα σε θέματα προσφύγων

Η Ε.Ε. είναι ήδη διεθνής φορέας στα ζητήματα προσφύγων και η υποστήριξή της είναι ζωτικής σημασίας και σπουδαιότητας για την ενίσχυση της ικανότητας των τρίτων χωρών υποδοχής να ανταποκριθούν στις ανάγκες των προσφύγων για την ανθρωπιστική βοήθεια, την προστασία και τις βιώσιμες λύσεις. Αυτό αποτελεί βασικό στόχο της. Η οικονομική και πολιτική υποστήριξη της Ε.Ε. απαιτείται να συνεχιστεί για να βελτιωθούν τα πρότυπα προστασίας σε τρίτες χώρες.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κων/νος ΚΟΡΔΑΤΟΣ
Αστυν. Δ/ντής